

[Landbrugsministeren.]

sker ved kunstige Indgreb til Fordel for en enkelt Gruppe, bør det ske ved, at man udvider de Arealer, hvor man kan dyrke Erstatninger for de dyre Raastoffer, og at man saa bliver ved at købe billigt Korn, saa længe man ude i Verden mener at have Fordel af at sælge os det.

Det næste Spørgsmaal, man sætter meget stærkt ind paa fra de to Partiers Side, er Kravet om en varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Det er sikkert et Spørgsmaal, der ligesom Kornspørgsmaalet kun interesserer en lille Del af den danske Landbrugsbefolkning, og Faren ved at gennemføre en varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne er saa aabenbar, Uretfærdigheden deri er saa aabenbar. Hvilken Ret har de Landmænd, der har haft deres Ejendomme fra før Krigen, eller de, der har købt dem med den Beskatning, som da gjaldt, til at stille Krav til det øvrige Samfund om, at dette skal betale de Skatter, der er indgaaet som en Prioritet i deres Ejendomme? Og dernæst: hvad vil der ske, hvis man faar en saadan varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne? Naar man nu ved, at Landbrugets Rentabilitet er saa svag, som den er, men at Ejendomspriserne ikke desto mindre ligger gennemsnitlig 30 pCt. over Forrentningsværdien, og man tillige ved, at der i det sidste Aars Tid er sket en øjeblikkelig Prisstigning paa Grund af den svage Forbedring af Landbrugets Forhold, maa man dog gøre sig klart, at hvis der gennemføres en betydelig og varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne, en Nedsættelse, der først og fremmest kommer de store Ejendomme med de store Arealer til gode, er det netop noget, der sammen med Kornprisernes Stigning vil bevirke en øjeblikkelig Prisstigning paa Jorden.

Et tredje Krav, man fra den Side har fremsat, er det Krav, man gennem sin Stilling til Grundforbedringsloven har stillet om en Nedsættelse af Lønningerne, idet de to Partier her i Folketinget og til at begynde med ogsaa i det høje Landsting gik imod det Tilskud til Landbruget, som gennem Aar var givet paa Grundforbedringsloven, og imod den Lønbestemmelse, der var indført om, at de Arbejdere, der udfører dette besværlige og ikke særlig renlige Arbejde, skal have en overenskomstmæssig Betaling, og det gjorde man, saaledes som

det er blevet fremhævet, fordi man sagde, at dette at give Tilskud til Grundforbedringsarbejder betyder i sig selv en Forhøjelse af Lønningerne, som man ikke vil være med til. Under Landstingets Behandling af denne Sag har de to Partier skiftet Standpunkt. Medens man her i det høje Folketing modsatte sig Tilskuddet til Landmændene og Bestemmelsen om at sikre Arbejderne en overenskomstmæssig Løn, har man i det høje Landsting overvundet sig selv og taget Tilskuddet til sig selv, men glemte Sikringen af den overenskomstmæssige Løn for Arbejderne. Jeg har jo ogsaa under denne Forhandling hørt, at man beskylder Regeringen for at drive Klassepolitik, jeg tror, at har man nogen Sinde kunnet sige, at der blev drevet Klassepolitik, har det været gennem den Politik, de to Partier har ført over for Grundforbedringsloven i Landstinget.

Som jeg sagde til at begynde med, tror jeg, vi er inde i en helt ny Situation for Landbrugets Vilkaar. Vi skal sikkert nu til at beskæftige os med Problemer og Spørgsmaal, som vi aldrig tidligere har befattet os med. Paa den anden Side tror jeg ogsaa, man maa være meget forsigtig i Valget af sin Retningslinie. Man kommer dog sikkert ikke uden om, at der maa gennemføres planøkonomiske Foranstaltninger, som sætter Produktionen i et mere rimeligt Forhold til Afsætningsvilkaarene. Det nytter ikke, at vi her i Danmark vil bilde os ind, at det er klogt at købe Korn fra Udlandet og producere 7 Mill. Svin, naar vi ikke kan afsætte mere end 4 eller 5 Millioner. Det nytter ikke at producere Smør paa den Maade, at vi en vis Tid af Aaret producerer saa meget, at vi ikke kan afsætte det eller i hvert Fald kun faar for 3 000 Tons ugentlig til England den Betaling, som vi paa en anden Tid af Aaret faar for 2 000 Tons.

For mig er Smørproblemet et af de vigtigste i Landbrugets vanskelige Situation. Jeg tror, der her er uhyre meget at gøre for Statsmagten gennem Indgreb i de Maanedere, vi nu er kommet ind i; Københavns Smørnotering i Dag paa 140 Øre taler sit tydelige Sprog. Gennem Vintermaanederne fra November til hen paa Foraaret har vi haft en Notering paa godt og vel et Par Kroner, en Notering, som man ude i Landbruget har